

se obligabat ut personaliter praestare vellet obstagium cum XX.
equis. ap. MÜLLER l. c. p. 24.

§. X.

Violato igitur pacto, is qui violauerat, et eius fideiustores
debebant quidem obstagium intrare, sed non id faciebant, nisi
moniti i. e. citati a laeso.

I. Vsurpabantur haec verba

A) Latina

a) *monere*, hoc in omnibus prope pactis obstrialibus oc-
currit.

b) *requirere* in Dipl. a. 1263. ap. HONTH. I. n. 525.
requisiti ex parte nostra in suis domiciliis.

B) Germanica.

a) *manen*. WÄCHTERVS hoc verbum a *meinen*, *reminisci*; deri-
uat. Notat autem, *monere*, *hortare*, *citare*, inde in L. Sal.
mannire, i. e. citare ad mallum. A Sax. *manian*. et *manyan*.
cf. LYE T. II. v. *manian* et *manyan*. Apud KERONEM
est *monitis*, *manungun*. Conuenit quidem *manen* cum
Lat. *monere*, sed rectius e Germanico fonte ducitur.

b) *vormanen*. In App. Mon. n. 1.

Citatio ad obstagium dicebatur

1) Latine

a) *monitio* verbum frequentatissimum.

b) *commonitio* in Dipl. ap. GVD. I. p. 562.

2) Germanice.

a) *Manung* ap. LONGOL. X. p. 202.

b) *Einmanung* in App. Mon. n. 2.

Qui monebantur, ii dicebantur *commonitionem accipere* ap. GVD
l. c. p. 484.

II. Commonitio fiebat

A) Si